

[Waldorff]

nogle rigtige principper, man har lagt frem med hensyn til at styre imod en beskatning af det enkelte felt. Vi vil også gerne anerkende, at der kan opstå problemer med hensyn til, hvordan man laver en beskatning sådan, at man også sikrer en efterforskning af mindre felter; det må vi vende tilbage til.

Men på trods af at man laver en generel olieskattelov, vil det stadig væk, bl. a. på grund af de undtagelsesbestemmelser, der findes for A. P. Møller-selskaberne, altså de tre bevillingshavere, være meget svært for ikke at sige næsten umuligt at lave en effektiv selskabsbeskatning netop for disse selskaber. Netop fordi Dansk Boreselskab af 1912 og Svendborg vil have mulighed for at rokere rundt indbyrdes i selskaberne, vil man efter min opfattelse ikke – og hvis energiministeren mener noget andet, vil jeg da gerne høre det – kunne forhindre, at A. P. Møller benytter sig af den metode, der hedder at overføre underskuddet på olieindtægterne og derved nedsætte selskabsbeskatningen af de olieindtægter, som A. P. Møller-firmaerne har. Det er en afgørende mangel, og det ser ud, som om den bliver forstærket af, at man gennem § 29 i undergrundsloven fortsat tillader en omfordeling af bevillingen imellem de tre selskaber.

Til sidst vil jeg sige, at fremskridtspartiets ændringsforslag er så tilpas åndssvage, at man ikke engang behøver at argumentere imod dem, og jeg skal bare nøjes med at kommentere nr. 2, som handler om, at stk. 3 i § 5 skal udgå. Konsekvensen af fremskridtspartiets ændringsforslag er til almindelig oplysning, at det herefter skal være muligt for energiministeren at udstede tilladelser til selskaber, som er uden fornøden sagkundskab, uden økonomisk baggrund, som ikke kan forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet får mest mulig indsigt og gavn af den. Det karakteriserer i og for sig fremskridtspartiets holdning til denne lovgivning.

Energiministeren (Poul Nielson):

Først til hr. Maisted. Der var ikke noget ultimatum fra regeringen med hensyn til beskatningen i forbindelse med forhandlingerne med bevillingshaverne. Det, der var tale om, var, at bevillingshaverne stillede det som en betingelse for det tilbud, de i øvrigt afgav i december, at de ikke senere blev stillet over

for et beskatningsforslag måske nogenlunde som det, der nu kommer til efteråret. Det er på den måde, sagen kan fremstilles, hvis den skal fremstilles objektivt, men det behøver den åbenbart heller ikke nødvendigvis.

Det er rigtigt, som hr. Kalnæs siger, at A. P. Møller beholder al den olie og gas, man kender til. Det er den nødvendige konsekvens af, at det er de eneste, som har haft lov til at finde den indtil nu. Man kommer ikke uden om, at det i mange, mange år fremover vil have en stor virkning på det samlede billede her i landet, at vi siden 1962 og indtil nu kun har haft én bevillingshaver. Det er uomgængeligt.

Til gengæld har vi altså indtil nu ikke kunnet sikre endog en fast rytme for udviklingen af de fund, der er gjort, så allerede af den grund vil der også komme mere DUC-aktivitet allerede i dette årti, end vi ellers havde sikkerhed for.

Men det er jo ikke nogen skade til for landet. Jeg vil advare imod tendensen til, at man fremstiller det, som om det er til skade for landet, at DUC finder olie og producerer olie. Vi bruger for mere end 20 mia kr. olie om året, hvoraf næsten alt er importeret.

Til hr. Waldorff kan jeg sige, at det selvfølgelig er en samfundsmæssigt rigtig interesseopstilling, når hr. Waldorff siger, at vi har brug for mere efterforskning, men måske en langsommere indvinding; hr. Waldorff sagde ikke »måske« i forbindelse med »langsommere indvinding«. Som vi kan se det i de nærmeste år – i hvert fald det tiår, der ligger foran os – er en langsom indvinding ikke det, vi specielt har brug for, men under alle omstændigheder vil der blive lagt afgørende vægt på den rigtige udtømningspolitik fra hvert felt som sådan, således at det reservoir-teknisk gøres på den optimale måde, og således at en meget kortsigtet økonomi ikke får lov at dominere i forhold til den optimale udtømning af hvert felt, sådan som teknikken måtte muliggøre det.

Hertil kommer de mere overordnede sammenhængende øvrige hensyn, der kan tale for udskydelse af indvinding i øvrigt og for en langsommere indvinding end det, jeg her har angivet.

Om beskatningstilkendegivelserne fra hr. Waldorff vil jeg blot sige, at det afgørende element i den samlede beskatning jo bliver kulbrinteskatten, den nye skat, som ministe-